

Kai prieš beveik trejus metus palikau Lietuvos valstiečių žaliųjų sąjungos (LVŽS) frakciją Seime, kalbėjau apie tai, kad, jeigu Seime liks R.Karbauskis, būsime priversti iki kadencijos pabaigos maltis nuolatiniuose įvairaus pobūdžio skandaluose.

Tuomet turėjau ir vilties – tikėjau, kad Jūs, premjere, sugebėsite tapti atsvara vieno susireikšminusio žmogaus diktatui ir pasipūtimui. Juk valstybės reikalai, demokratija ir tolerancija kitokiai nuomonei yra stiprių žmonių charakterio bruožas. Tokiu Jūs ir laikiau.

Tuomet džiaugiausi, kad man pasitraukus iš frakcijos, po spaudos konferencijos pirmas žmogus, man paskambinęs, buvote Jūs. Pokalbyje išreiškėte apgailestavimą dėl mano žingsnio ir pasakėte, kad tikriausiai paskubėjau, reikėjo dar palaukti, kažkiek pakentėti. Atsakiau, kad žingsnis jau žengtas ir aš jo tikrai nesigailiu. Palinkėjau sėkmės.

Jaučiau, kad bent jau tuomet mūsų mintys ir idėjos, galbūt ir žvilgsnis į ateitį buvo kažkiek panašūs. Visą laiką laikiausi nuomonės, neatsisakau jos ir šiuo metu, kad opozicija turėtų remti Jūsų racionalius ir valstybei naudingus sprendimus. Toji parama, manyčiau, Jums irgi kažkada buvo svarbi, ypač tuo metu, kai vienas save itin išimylėjęs asmuo ima valstybėje prekiauti įtakomis, vienus varydamas iš postų, o kitiems juos žadėdamas, dirbtinai sureikšmindamas negausias ir gyventojų pasitikėjimo neįgijusias partijas, keisdamas įstatymus taip, kad, esu tuo įsitikinęs, sukeltų valstybėje kuo daugiau chaoso, o blogiausiu atveju išklibintų ir valstybės pamatus. Tokių ketinimų pastebiu ne tik aš, bet ir autoritetingi politologai, buvę valstybės ir vyriausybių vadovai.

Kai valdančiųjų ir opozicijos santykiai įkaista iki begalybės, politikus privalo vienyti aiškus, atsakomybe paremtas požiūris į demokratiją, į demokratijos institutus, pagarba (net ir sukandus dantis) tai visuomenės daliai, kuri galbūt priešinasi valdančiųjų sprendimams. Tiesos monopolis nepriklauso nei opozicijai, nei valdantiejiems, tiesa priklauso tautai, kuri ją išsako ir realizuoja rinkimuose.

Priešintis taikiu būdu, išsakyti net ir šokiruojančią nuomonę turi teisę kiekvienas pilietis. Tačiau, reikšdami kritiką ar atsikirsdami, sprendimus priimančios politikai neturėtų trinti ribų tarp demokratijos ir autoritarizmo, tuo dar ir mėgautis. Ribojimas ar grasinimas riboti nuomonių įvairovę, politinių oponentų gniuždymas kaltinant juos valstybės išdavyste, yra ir demokratijos, ir atsakingos politikos užribis.

Gerbiamas premjere, kiekvienas politinis darinys turi savo gerbėjų ir jie jautriai reaguoja į kiekvieną politikų neatsakingą žodį, jis paprastai naikina pasitikėjimą visomis partijomis, o

jos yra demokratinių valstybių kūrimo ir išlikimo įrankis. Jeigu tas įrankis bus sulūžęs, kokią Lietuvą paliksime ateities kartoms? Jeigu turite pasiūlymų, kaip valdyti valstybę be stiprių partijų, parašau, paskelbkite tas idėjas visuomenei.

Jūs jau ne kartą esate aštriais pasisakymais užsipuolęs kolegas Seimo narius, išvadinote nestabilios sveikatos ir siuntėte pas gydytojus, šaukėte ir reikalavote kolegai užkišti burną, o žinomus apžvalgininkus kaltinote dalyvavus valstybės perversme.

Galų gale ne atsitiktinai, galbūt tik pasikarščiavęs, o apgalvotame ir atsakingame interviu pareiškėte, kad TS-LKD partija yra antivalstybinė, niekuomet nedirbusi Lietuvai. Dar anksčiau kaltinote šią partiją kaip dirbančią Kremlui pavaldžioms specialiosioms tarnyboms. Premjere, Jūs čia rimtai?

Niekada nepriklausiau jokiai partijai, nesu ir šiuo metu jokios partijos narys, tačiau esu įsitikinęs, kad specialiai ir dirbtinai naikinant tradicines partijas, o valdžią perduodant įvairiems menkų rinkėjų pasitikėjimą turintiems perėjūnams, galima sukelti ilgalaikių neigiamų pasekmių valstybės vystymosi raidai. Todėl kaltinu Jūs tuo, kad specialiai naikinate žmonių pasitikėjimą savo valstybe. Prieš trejus metus negalėjau įsivaizduoti, kad būsiu priverstas rašyti šį laišką ir tokius žodžius.

Pastaruoju metu susidaro įspūdis, kad Jūs, premjere, aštria ir nepagarbia retorika, emocijų proveržiais pralenkėte ir R.Karbauskį, kuriam anksčiau pasipriešinti dar sugebėdavote. Iš dalies suprantu Jūsų emocinę būseną – nemažai Jumis dar pasitikėję politikai paliko LVŽS frakciją, todėl atlaikyti puolimą toje frakcijoje Jums yra tikras išbandymas. Šiuo metu esate atsidūręs kryžminėje ugnyje – tarp saviškių ir opozicijos, tačiau išgyventi tokioje ugnyje neįmanoma. Todėl viliosis, kad, net ir likęs premjeru, išlaikysite stuburą tiesų ir tvirtą, kad niekas neprivers Jūsų lankstytis ir pataikauti tiems, kurie siekia sėti nepasitikėjimą ir chaosą. Rimtai apie tai pagalvokite.

Valdančiųjų koalicinės tarybos posėdyje, kitų metų sausio 14 dieną, tikriausiai bus aptariamasi ir Jūsų vadovaujamos Vyriausybės likimas. Ne veltui nutarta visas susikaupusias problemas (ministro J.Narkevičiaus, „bebrams“ neįvykdytus pažadus ir kt.) aptarti specialiame posėdyje. Bus keliamas klausimas, ar valdančiųjų koalicija dar pasitiki vieni kitais ir Vyriausybę apskritai, o ne vien tik ministru J.Narkevičiumi.

Puikiai žinote, kad LVŽS frakcijoje susidarė dauguma, ieškanti galimybių Jus atstatydinti. Jeigu taip ir neįvyktų, kviesčiau Jus išlaikyti emocinę pusiausvyrą, pagarbą valstybei ir jos žmonėms, nes vėliau ar anksčiau Jūs tikrai sulauksite labai rimtos saviškių kritikos. Jūs puikiai matėte, kaip buvo pasielgta su buvusiu ministru R.Masiuliu, kitais ministrais, Seimo

pirmininku V.Pranckiečiu. Jie buvo išduoti ir apkaltinti, kad išvogė valstybę, kad nesilaiko lojalumo įžadų R.Karbauskiiui. Tai – rimti kaltinimai? Jūs irgi tuo tikite, premjere. Jūs čia rimtai? Ar nereikės ir Jums ateityje gintis nuo panašių kaltinimų?

Elgdamasis garbingai ir sąžiningai, Jūs bent jau išsaugotumėte orumą. Politikoje nėra amžinų žmonių. Politika – laikina stotelė mūsų gyvenime. Vieni išeina, o kiti ateina, tačiau yra tokių, kurie išėjo nuleidę galvą, patys sutrypę padorumą ir supurvinę savo dorą vardą. Todėl nebūkite stumdoma šaške oligarchų žaidimų lentoje.

Tėvynės labui!

